

Rättsfallssamlingen

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT
MACIEJ SZPUNAR
föredraget den 27 oktober 2020¹

Mål C-453/19 P

**Deutsche Lufthansa AG
mot**

Europeiska kommissionen

”Överklagande – Statligt stöd – Individuellt stöd – Beslut i vilket det konstaterades att åtgärderna till förmån för flygplatsen Frankfurt-Hahn utgjorde statligt stöd som var förenligt med den inre marknaden och att det inte hade lämnats något statligt stöd till de flygbolag som använde den flygplatsen – Talan om ogiltigförklaring kan inte tas upp till sakprövning – Personligen berörd – Effektivt domstolsskydd”

I. Inledning

1. Frågan huruvida en talan om ogiltigförklaring av ett beslut av Europeiska kommissionen om statligt stöd som väckts av en konkurrent till stödmottagaren kan tas upp till sakprövning är föremål för en omfattande tvist. Detta stöds av överklagandet, i den mån det är nödvändigt.

2. Klaganden, Deutsche Lufthansa AG, har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 12 april 2019, Deutsche Lufthansa/kommissionen (T-492/15, EU:T:2019:252) (nedan kallad den överklagade domen), genom vilken tribunalen avvisade klagandens talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut (EU) 2016/789 av den 1 oktober 2014 om det statliga stöd SA.21121 (C29/08) (f.d. NN 54/07) som Tyskland har genomfört avseende finansieringen av flygplatsen Frankfurt-Hahn och de finansiella förbindelserna mellan flygplatsen och Ryanair (EUT L 134, 2016, s. 46) (nedan kallat det angripna beslutet).

3. I enlighet med domstolens begäran kommer detta förslag till avgörande att begränsas till prövningen av den fjärde, den femte och den sjätte delen av den första grunden för överklagandet, vilka avser bedömningen av huruvida klaganden är personligen berörd, i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF.

II. Bakgrund till tvisten och det omtvistade beslutet

4. En utförlig redogörelse för bakgrunden till tvisten finns i den överklagade domen, till vilken det därvid hänvisas.² De omständigheter som är väsentliga och nödvändiga för att kunna förstå detta förslag till avgörande kan sammanfattas på följande sätt.

¹ Originalspråk: franska.

² Punkterna 1–33 i den överklagade domen.

5. Klaganden är ett flygbolag som är etablerat i Tyskland och vars huvudsakliga verksamhet består i passagerartransport.
6. Flygplatsen Frankfurt-Hahn (Tyskland) är belägen i delstaten Rheinland-Pfalz (nedan kallad delstaten), cirka 115 kilometer från flygplatsen Frankfurt am Main (Tyskland), klagandens primära basflygplats. Sedan den 1 april 1995 ägs flygplatsen Frankfurt-Hahn av Holding Unternehmen Hahn GmbH & Co. KG (nedan kallad Holding Hahn), ett offentlig-privat partnerskap i vilket delstaten var en av parterna och drivs av Flughafen Hahn GmbH & Co. KG Lautzenhausen (nedan kallad Flughafen Hahn). Flughafen Hahn ägs sedan den 1 januari 1998 till största delen av Flughafen Frankfurt/Main GmbH (nedan kallat Fraport), ett bolag som driver och förvaltar flygplatsen i Frankfurt am Main.
7. Under år 1999 ingick Flughafen-Hahn ett avtal med Ryanair Ltd (sedermera Ryanair DAC) (nedan kallat Ryanair) med en löptid på fem år avseende storleken på de flygplatsavgifter som Ryanair skulle betala. Detta avtal trädde i kraft den 1 april 1999 (nedan kallat 1999 års avtal med Ryanair).
8. Samma år ingick delstaten och Fraport ett resultatöverföringsavtal enligt vilket Fraport åtog sig att täcka Flughafen Hahns förluster i utbyte mot en ensamrätt till vinsten från Flughafen Hahn. Resultatöverföringsavtalet trädde i kraft den 1 januari 2001.
9. Sedermera slogs Holding Unternehmen Hahn & Co. och Flughafen Hahn samman till Flughafen Hahn GmbH, som senare blev till Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH (nedan kallat FFHG), där delstaten ägde 26,93 procent av aktiekapitalet och Fraport ägde 73,07 procent.
10. Den 11 juni 2001 börsnoterades Fraport, varvid 29,71 procent av aktierna såldes till privata aktieägare medan 70,29 procent av dem förblev i offentlig ägo.
11. Mellan december 2001 och januari 2002 ökade Fraport och delstaten FFHG:s kapital med 27 miljoner euro (nedan kallat 2001 års kapitalökning). Fraport bidrog med 19,7 miljoner euro och delstaten med 7,3 miljoner euro. Denna kapitalökning gjordes för att finansiera den mest brådskande delen av ett program för att förbättra flygplatsinfrastrukturen.
12. Den 14 februari 2002 ersattes 1999 års avtal med Ryanair med ett nytt avtal (nedan kallat 2002 års avtal med Ryanair).
13. Samma år enades Fraport, delstaten, FFHG och Land Hessen (Tyskland) om att Land Hessen skulle bli FFHG:s tredje aktieägare, för det fall att kapitalet behövde ökas.
14. År 2005 undertecknade Fraport, delstaten och Land Hessen ett aktieägaravtal i detta syfte. Enligt avtalet skulle det genomföras en ökning av FFHG:s aktiekapital med 19,5 miljoner euro. Mellan åren 2004 och 2009 tillförde Fraport 10,21 miljoner euro, delstaten 540 000 euro och Land Hessen 8,75 miljoner euro till FFHG. Dessutom utfäste sig delstaten och Land Hessen att tillföra ytterligare 11,25 miljoner euro vardera som kapitalreserv.
15. Efter denna kapitalökning (nedan kallad 2004 års kapitalökning) ägde Fraport 65 procent av aktierna i FFHG medan Land Hessen och delstaten ägde 17,5 procent vardera.
16. Aktieägaravtalet innebar också att Fraport, delstaten och Land Hessen i förhållande till sina respektive aktieinnehav i FFHG skulle ställa säkerhet för eventuell ny skuldsättning från FFHG:s sida samt att ett nytt resultatöverföringsavtal, till och med år 2014, skulle ingås (nedan kallat 2004 års resultatöverföringsavtal). Avtalet ingicks den 5 april 2004 och trädde i kraft den 2 juni samma år.
17. Mellan åren 1997 och 2004 utbetalade delstaten direkta bidrag till Flughafen Hahn och därefter till FFHG.

18. Delstaten har dessutom infört ett överföringssystem till förmån för FFHG för säkerhetskontroller, för vilken delstaten tar ut en flygplatssäkerhetsavgift för samtliga passagerare som avreser från flygplatsen Frankfurt-Hahn. Delstaten överförde utförandet av säkerhetskontroller till flygplatsen samt samtliga intäkter från säkerhetsavgiften till denne.

19. Den 4 november 2005 ingicks ett tilläggsavtal till 2002 års avtal med Ryanair.

20. Mellan 2003 och 2006 tog kommissionen emot ett flertal klagomål som rörde påstått statligt stöd från Fraport, delstaten och Land Hessen till Ryanair och FFHG.

21. Genom skrivelse av den 17 juni 2008 underrättade kommissionen Förbundsrepubliken Tyskland om sitt beslut att inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget (nu artikel 108.2 FEUF) med avseende på det statliga stödet till finansiering av Frankfurt–Hahn och dess förbindelser med Ryanair.

22. Den 31 december 2008 sålde Fraport hela sitt aktieinnehav i FFHG till delstaten. Den affären medförde dels att delstaten fick ett majoritetsinnehav på 82,5 procent i FFHG (medan Land Hessen behöll de återstående 17,5 procenten), dels att 2004 års resultatöverföringsavtal hävdes.

23. Den 13 juli 2011 beslutade kommissionen att inleda ett andra formellt granskningsförfarande med avseende på de åtgärder för finansiering av FFHG som hade vidtagits mellan åren 2009 och 2011. Från och med då pågick alltså två olika förfaranden samtidigt.

24. Den 1 oktober 2014 antog kommissionen det angripna beslutet. I det angripna beslutet fann kommissionen att det statliga stöd som Tyskland hade beviljat genom ökningen av FFHG:s kapital, som tecknats av Fraport och delstaten mellan december 2001 och januari 2002, 2004 års kapitalökning och de direkta bidrag som delstaten beviljat Flughafen Hahn och sedan FFHG mellan åren 1997 och 2004, var förenliga med den inre marknaden. Kommissionen ansåg dessutom att Fraports medverkan i 2004 års kapitalökning och 2004 års resultatöverföringsavtal inte utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Slutligen fann kommissionen att 1999 års avtal med Ryanair, 2002 års avtal med Ryanair och den ändrade versionen av 2002 års avtal med Ryanair, som ingicks den 4 november 2005, inte utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.

III. Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

25. Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 26 augusti 2015 väckte klaganden talan om ogiltigförklaring av det angripna beslutet. Till stöd för sin talan åberopade klaganden sju grunder. Den första avsåg förfarandefel, den andra och den tredje avsåg felaktig bedömning av faktiska omständigheter, den fjärde avsåg uppenbara motsägelser i det angripna beslutet och den femte, den sjätte och den sjunde avsåg överträdelser av artikel 107 FEUF.

26. I den överklagade domen avvisade tribunalen talan i den del den avsåg individuella stödåtgärder till förmån för flygplatsen Frankfurt-Hahn och Ryanair, vilka är de enda relevanta för detta förslag till avgörande.

IV. Parternas yrkanden och förfarandet vid domstolen

27. Klaganden har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 13 juni 2019, yrkat att domstolen ska

- ogiltigförklara den överklagade domen,

- fastställa att talan kunde tas upp till sakprövning och att den var välgrundad,
- bevilja yrkandet i första instans och ogiltigförklara det angripna beslutet,
- i andra hand, återförvisa målet till tribunalen, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

28. Kommissionen och delstaten har yrkat att domstolen ska

- ogilla överklagandet, och
- i andra hand, förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.

29. Ryanair har yrkat att domstolen ska

- ogilla överklagandet,
- i andra hand, återförvisa målet till tribunalen, och
- förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.

30. Det hölls ingen förhandling.

V. Bedömning

31. Klaganden har som första grund gjort gällande att tribunalen åsidosatte artikel 263 fjärde stycket FEUF och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) när den avvisade talan i den del den avsåg den del av det angripna beslutet som avsåg individuella stödåtgärder till förmån för FFHG och Ryanair.

32. Genom den fjärde, den femte och den sjätte delen av den första grunden för överklagandet, som återopats i andra hand, har klaganden närmare bestämt ifrågasatt tribunalens resonemang och slutsats att klaganden inte styrkt att bolaget var personligen berört i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF.

33. Jag kommer inledningsvis att göra vissa påpekanden angående reglerna för avvisning av talan som väckts av konkurrenter mot kommissionens beslut om statligt stöd, som antagits efter det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF. Jag kommer därefter, mot bakgrund av dessa synpunkter, att pröva de argument som klaganden har framfört till stöd för den fjärde, den femte och den sjätte delen av den första grunden för överklagandet.

A. Reglerna för avvisning av en konkurrents talan om ogiltigförklaring på området för statligt stöd

34. Sedan Lissabonfördraget trädde i kraft föreskrivs i artikel 263 fjärde stycket FEUF två situationer i vilka talerätt kan tillerkännas en fysisk eller juridisk person för att överklaga en unionsrättsakt som inte riktar sig mot vederbörande. Dels kan en sådan talan väckas under förutsättning att denna rättsakt berör personen direkt och personligen, dels kan en sådan person väcka tala mot en regleringsakt som inte medför genomförandeåtgärder om den direkt berör personen.³

³ Se, i denna fråga, Biernat, S., "Dostęp osób prywatnych do sądów unijnych po Traktacie z Lizbony (w świetle pierwszych orzeczeń)", *Europejski Przegląd Sądowy*, 2014, nr 1, s. 12 och följande sidor.

35. Även om domstolen nyligen har slagit fast att ett beslut av kommissionen om en stödordning kunde anses utgöra en regleringsakt som inte medför genomförandeåtgärder, bland annat gentemot en konkurrent till stödmottagaren eller -mottagarna,⁴ vilket underlättar väckande av talan om ogiltigförklaring av denna typ av beslut, kan samma resonemang inte överföras på beslut av kommissionen om individuella åtgärder.⁵

36. Under dessa omständigheter, och förenklat uttryckt, även om tredje man, under förutsättning att de kan visa att de personligen berörs, kan väcka talan mot ett beslut av kommissionen om en stödordning, måste de även styrka att de är personligen berörda när det angripna beslutet rör en individuell åtgärd.

37. Enligt fast rättspraxis kan andra rättssubjekt än dem som ett beslut är riktat till endast göra gällande att de är personligen berörda i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF om beslutet påverkar dem på grund av vissa för dem utmärkande egenskaper eller på grund av faktiska omständigheter som särskiljer dem från alla andra rättssubjekt, och beslutet därigenom medför att de individualiseras på motsvarande sätt som den som beslutet är riktat till.⁶

38. När en sökande på området för statligt stöd gör invändningar mot kommissionens beslut att inte inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 108.2 FEUF för att säkerställa skyddet av de processuella rättigheter som sökanden åtnjuter enligt denna bestämmelse, räcker särställningen som berörd part, i den mening som avses i artikel 108.2 FEUF och artikel 1 h i förordning (EG) nr 659/1999,⁷ för att individualisera sökanden på motsvarande sätt som den som det angripna beslutet är riktat till.⁸

39. Så är däremot inte fallet när syftet med talan är att ifrågasätta huruvida ett beslut av kommissionen om statligt stöd är välgrundat. Särställningen som berörd part – och således som konkurrent – räcker alltså inte för att fastställa att sökanden är personligen berörd. Sökanden är således skyldig att visa att han eller hon har en särställning i den mening som avses i den rättspraxis om vilken det erinrats punkt 37 i detta förslag till avgörande, oavsett om det aktuella beslutet antogs efter det preliminära granskningsförfarandet enligt artikel 108.3 FEUF eller efter det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF.

40. Domen i målet Cofaz m.fl./kommissionen⁹ klargjorde för första gången vad ett sådant krav innebar för konkurrenters talan om statligt stöd. I den domen slog domstolen fast att sökandens deltagande i det administrativa förfarandet vid kommissionen är en omständighet som ska beaktas vid prövningen av huruvida sökanden är personligen berörd, ”om [dennes] ställning på marknaden påtagligt påverkas av den stödåtgärd som det angripna beslutet avser”.¹⁰

4 Dom av den 6 november 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/kommissionen, kommissionen/Scuola Elementare Maria Montessori och kommissionen/Ferracci (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873).

5 Ett beslut om individuellt stöd kan, till skillnad från ett beslut om stödordning, inte anses vara en rättsakt med allmän giltighet och således en regleringsakt.

6 Dom av den 15 juli 1963, Plaumann/kommissionen (25/62, EU:C:1963:17, s. 223), dom av den 22 november 2007, Sniace/kommissionen (C-260/05 P, EU:C:2007:700, punkt 53), och dom av den 9 juli 2009, 3F/kommissionen (C-319/07 P, EU:C:2009:435, punkt 29).

7 Rådets förordning av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 1999, s. 1).

8 Dom av den 24 maj 2011, kommissionen/Kronoply och Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341, punkt 48).

9 Dom av den 28 januari 1986 (169/84, EU:C:1986:42).

10 Dom av den 28 januari 1986, Cofaz m.fl./kommissionen (169/84, EU:C:1986:42, punkt 25). Min kursivering.

41. För att en konkurrent, som väcker talan i syfte att bestrida att ett beslut av kommissionen om statligt stöd är välgrundat, ska anses vara personligen berörd, krävs med andra ord att det visas att dennes ställning på marknaden påverkats påtagligt. Domstolen har senare bekräftat att detta utgjorde ett nödvändigt villkor för att sökanden ska anses personligen berörd, medan sökandens deltagande i det administrativa förfarandet inte var ett nödvändigt villkor för att visa att konkurrenten var personligen berörd,¹¹ utan en ”relevant omständighet”¹² i detta avseende.

42. Tribunalen och domstolen prövar systematiskt, vid bedömningen av huruvida talan kan tas upp till sakprövning, huruvida ställningen på marknaden för en konkurrent som väckt talan i syfte att bestrida att ett beslut av kommissionen om statligt stöd är välgrundat påverkas påtagligt.

43. Även om rättspraxis numera är fast på denna punkt är den emellertid oklar vad gäller tolkningen av villkoret att sökandens konkurrensställning ska påverkas *påtagligt*, särskilt vad gäller de bevismedel och beviskrav för att styrka detta villkor.

44. Medan domstolen och tribunalen till att börja med har godtagit en mer flexibel bedömning av detta villkor, måste det konstateras att denna trend i rättspraxis numera tillämpas parallellt med en ny trend i tribunalens praxis, som är mer restriktiv, som innebär att talan som väckts av konkurrenter till en stödmottagare inte kan tas upp till sakprövning på grund av att deras konkurrensställning inte påverkats *påtagligt*.

1. Villkoret att sökandens marknadsställning ska påverkas påtagligt var ursprungligen föremål för en flexibel bedömning

45. För det första har domstolen redan i domen i målet Cofaz m.fl./kommissionen¹³ angett att den omständigheten, att det visats att sökandens marknadsställning påverkats påtagligt inte innebär att domstolen slutgiltigt ska ta ställning till konkurrensförhållandena mellan sökanden och de stödmottagande företagen, utan endast kräver att sökanden ”på ett relevant sätt anger skälen till att kommissionens beslut kan skada deras berättigade intressen genom att påtagligt påverka [deras] ställning på den relevanta marknaden”.¹⁴

46. Av denna anledning var villkoret, att sökandens marknadsställning skulle påverkas påtagligt, oftast uppfyllt i den rättspraxis som följde efter domen i målet Cofaz m.fl./kommissionen.¹⁵ Domstolen och tribunalen har således ofta accepterat att det föreligger en sådan påtaglig påverkan, när sökanden var en direkt konkurrent till det stödmottagande företaget på en marknad där få aktörer var närvarande.¹⁶ Om en sådan påverkan är styrkt, kan den omständigheten, att ett obestämt antal konkurrenter kan åberopa en motsvarande påverkan, inte hindra sökanden från att anses vara personligen berörd.¹⁷

11 Dom av den 22 november 2007, Sniace/kommissionen (C-260/05 P, EU:C:2007:700, punkt 57).

12 Dom av den 22 november 2007, Sniace/kommissionen (C-260/05 P, EU:C:2007:700, punkt 56).

13 Se dom av den 28 januari 1986 (169/84, EU:C:1986:42, punkt 28).

14 Se även dom av den 22 november 2007, Spanien/Lenzing (C-525/04 P, EU:C:2007:698, punkt 41), och dom av den 22 november 2007, Sniace/kommissionen (C-260/05 P, EU:C:2007:700, punkt 60).

15 Dom av den 28 januari 1986 (169/84, EU:C:1986:42).

16 Se, bland annat, dom av den 27 april 1995, ASPEC m.fl./kommissionen (T-435/93, EU:T:1995:79, punkt 65 och följande punkter), dom av den 27 april 1995, AAC m.fl./kommissionen (T-442/93, EU:T:1995:80, punkt 50 och följande punkter), dom av den 22 oktober 1996, Skibsværftsforeningen m.fl./kommissionen (T-266/94, EU:T:1996:153, punkt 46), och dom av den 5 november 1997, Ducros/kommissionen (T-149/95, EU:T:1997:165, punkt 42). Denna praxis har bekräftats i dom av den 22 november 2007, Spanien/Lenzing (C-525/04 P, EU:C:2007:698, punkt 37).

17 Dom av den 22 december 2008, British Aggregates/kommissionen (C-487/06 P, EU:C:2008:757, punkt 56).

47. Den påtagliga inverkan på sökandens konkurrensställning följer således inte av någon fördjupad analys av de olika konkurrensförhållandena på den relevanta marknaden som gör det möjligt att exakt fastställa i vilken omfattning sökandens konkurrensställning påverkas, utan i princip av ett konstaterande *prima facie* att beviljandet av det stöd som avses i kommissionens beslut medför att ställningen påtagligt påverkas.

48. Domstolen har således slagit fast att villkoret, att sökandens konkurrensställning på marknaden ska påverkas påtagligt, kan vara uppfyllt om sökanden har lagt fram uppgifter som visar att åtgärden i fråga påtagligt *skulle kunna* påverka hans eller hennes marknadsställning.¹⁸

49. För det andra visar även de omständigheter som enligt rättspraxis godtas för att fastställa en sådan påtaglig påverkan att det ursprungligen gjordes en flexibel bedömning av detta villkor.

50. Det framgår således av rättspraxis att den påtagliga påverkan inte nödvändigtvis måste följa av sådana omständigheter såsom en betydande minskning av omsättningen, icke obetydliga ekonomiska förluster eller en betydande minskning av marknadsandelarna till följd av beviljandet av den aktuella åtgärden. En påtaglig påverkan på sökandens marknadsställning kan även styrkas bland annat genom att det läggs fram bevis om utebliven vinst till följd av den aktuella åtgärden eller en mindre fördelaktig utveckling än vad som hade varit fallet om ett sådant stöd inte hade beviljats. Vidare kan skadans inverkan på sökandens marknadsställning variera beroende på ett stort antal omständigheter, såsom bland annat den aktuella marknadsstruktur eller det berörda stödets art. Möjligheterna att visa en påtaglig skada på en konkurrents marknadsställning är således inte begränsade till att påvisa vissa omständigheter som tyder på en minskning av sökandens kommersiella eller ekonomiska resultat.¹⁹

51. Trots dessa i fast rättspraxis fastslagna principer avvisas en talan som stödmottagarens konkurrenter väcker vid tribunalen, i syfte att bestrida att ett beslut av kommissionen är välgrundat, numera oftast på grund av att sökanden inte har lyckats visa att dennes marknadsställning har påverkats påtagligt.²⁰ Tribunalen har således nyligen i sin praxis gjort en striktare bedömning av villkoret att sökandens ställning ska påverkas påtagligt.

2. Utvecklingen av en mer restriktiv bedömning av villkoret att konkurrentens marknadsställning ska påverkas påtagligt

52. Enligt denna trend i rättspraxis, kan den påtagliga påverkan på ställningen på marknaden för en konkurrent till den aktuella stödmottagaren enbart fastställas om denne lyckas visa att han eller hon befinner sig i en "särskild" konkurrenssituation, nämligen att stödet påverkar denne mer än andra konkurrenter till stödmottagaren.²¹ Med andra ord ska den påtagliga påverkan på sökandens konkurrensställning bedömas på grundval av en jämförelse med hur konkurrensställningen för de andra konkurrenterna till stödmottagarna påverkas, och inte enbart på grundval av hur det aktuella stödet kan påverka sökandens ställning på en viss marknad.

18 Dom av den 22 december 2008, British Aggregates/kommissionen (C-487/06 P, EU:C:2008:757, punkt 38).

19 Dom av den 22 november 2007, Spanien/Lenzing (C-525/04 P, EU:C:2007:698, punkterna 34 och 35), dom av den 22 december 2008, British Aggregates/kommissionen (C-487/06 P, EU:C:2008:757, punkt 53), dom av den 12 juni 2014, Sarc/kommissionen (T-488/11, ej publicerad, EU:T:2014:497, punkt 36), och dom av den 5 november 2014, Vtesse Networks/kommissionen (T-362/10, EU:T:2014:928, punkt 40).

20 Se, bland annat, i de mest framstående målen, beslut av den 27 maj 2004, Deutsche Post och DHL/kommissionen (T-358/02, EU:T:2004:159), dom av den 10 februari 2009, Deutsche Post och DHL International/kommissionen (T-388/03, EU:T:2009:30), dom av den 22 juni 2016, Whirlpool Europe/kommissionen (T-118/13, EU:T:2016:365), och dom av den 11 juli 2019, Air France/kommissionen (T-894/16, EU:T:2019:508). Mot bakgrund av denna rättspraxis ansåg vissa författare att bevisningen för att en sökandes konkurrensställning påverkats påtagligt utgjorde ett krav att bevisa något som inte kan bevisas (*probatio diabolica*) och ifrågasatte huruvida bevisningen var förenlig med artikel 47 i stadgan. Se de Moncuit, A., och Signes de Mesa, J. L., *Droit procédural des aides d'État*, första upplagan, 2019, Bruylant, Bruxelles, s. 162, och Thomas, S., "Le rôle des concurrents dans les procédures judiciaires concernant des régimes d'aides d'État ou des aides individuelles. Montessori: le début d'une révolution?", *Revue des affaires européennes*, 2019, nr 2, s. 264.

21 Dom av den 10 februari 2009, Deutsche Post och DHL International/kommissionen (T-388/03, EU:T:2009:30, punkt 38).

53. Under dessa omständigheter räcker det faktum att en annan konkurrents konkurrensställning potentiellt kan påverkas av det aktuella stödet på samma sätt som sökandens ställning för att utesluta att denne kan vara personligen berörd av kommissionens beslut om detta stöd.

54. Härav följer att tribunalen numera uppställer särskilt höga beviskrav vad gäller de omständigheter som ska läggas fram för att styrka att konkurrensställningen på marknaden påverkats påtagligt. Tribunalen slog således fast att villkoret att sökanden ska påverkas påtagligt inte var uppfyllt, eftersom det inte kunde fastställas att sökanden var *bättre lämpad* än genomsnittet av andra konkurrenter att fånga den efterfrågan som frigjordes till följd av att det stödmottagande företaget försvann från marknaden. Sökanden hade således inte visat att denne hade drabbats av en tillräckligt stor utebliven vinst *i förhållande till övriga konkurrenter*.²²

55. På samma sätt ansåg tribunalen att även om den aktuella åtgärden kan medföra en begränsning av sökandens verksamhet på marknaden, kan den inte medföra att påverkan på sökandens marknadsställning ska anses vara ”påtaglig”, eftersom det inte har visats att sökandens situation *skiljer sig från den som övriga konkurrenter befinner sig i*.²³

56. Dessutom framstår det naturligtvis som svårare för en sökande att visa att dennes konkurrensställning påverkas i större utsträckning än andra konkurrenters, eftersom denne, om ett sådant kriterium tillämpas, förfogar över få uppgifter om sina konkurrenters exakta ställning på den relevanta marknaden.

57. En sådan linje i rättspraxis förefaller mig följaktligen överdrivet restriktiv och strider mot tidigare rättspraxis.²⁴ Jag anser att detta i än högre grad gäller då den omständigheten att en sökande, genom att jämföra sin situation med situationen för andra konkurrenter på marknaden, ska visa att dess ställning mest påverkas av en åtgärd medför att kriteriet ändras. Om man hårdrar detta resonemang, kan villkoret att deras marknadsställning ska påverkas påtagligt inte vara uppfyllt när två aktörer påverkas av en stödåtgärd, även om åtgärden kan ha en betydande inverkan på varje enskild aktör.

58. Enligt min mening ska den omständigheten, att andra konkurrenters marknadsställning inte påverkas påtagligt, inte utgöra det kriterium på grundval av vilket det ska fastställas huruvida sökanden har påverkats påtagligt.²⁵ Det är inte fråga om att jämföra situationen för samtliga konkurrenter på den relevanta marknaden. Den påtagliga inverkan på sökandens konkurrensställning är en omständighet som endast ska bedömas utifrån sökandens marknadsställning innan det stöd som det angripna beslutet avser beviljades, eller om stödet inte hade beviljats.

3. Bevis för att konkurrentens marknadsställning påverkats påtagligt

59. I praktiken anser jag att det, för att villkoret ska vara uppfyllt, först och främst ankommer på sökanden att förete olika uppgifter som tyder på att dess marknadsställning har påverkats påtagligt, oavsett om det rör sig om en försämring av dennes resultat eller om en utebliven vinst, och som varierar beroende på deras art.²⁶

22 Dom av den 22 juni 2016, Whirlpool Europe/kommissionen (T-118/13, EU:T:2016:365, punkt 52).

23 Dom av den 11 juli 2019, Air France/kommissionen (T-894/16, EU:T:2019:508, punkterna 61 och 68).

24 Se punkt 46 i detta förslag till avgörande och dom av den 22 december 2008, British Aggregates/kommissionen (C-487/06 P, EU:C:2008:757, punkt 56). Se, för ett liknande resonemang, Creve, B.A., ”Locus Standi Requirements for Annulment Actions by Competitors: The Resurfacing ‘Unique Positions Test’ Ought to Be Discarded”, *European State Aid Law Quarterly*, 2014, volym 13, nr 2, s. 233.

25 Att andra konkurrenter inte påverkas på detta sätt kan endast tyda på att sökanden faktiskt påverkas påtagligt av den aktuella åtgärden.

26 Se punkt 50 i detta förslag till avgörande.

60. För att en påtaglig påverkan ska anses vara styrkt krävs vidare att sökanden har angett på vilken marknad han eller hon dels konkurrerar med den som gynnas av åtgärden, dels anser att dess konkurrensställning har påverkats. Omständigheter som rör marknadens struktur är utan tvekan relevanta för att fastställa i vilken omfattning sökandens situation har påverkats, eftersom situationen kan variera bland annat beroende på marknadens storlek.²⁷

61. Det ska understrykas att bristen på närmare uppgifter om marknadens struktur, antalet närvarande konkurrenter och deras respektive marknadsandelar däremot inte automatiskt innebär att sökanden inte har visat att åtgärden påtagligt påverkade dess ställning på denna marknad. En sådan påverkan kan nämligen även följa av andra omständigheter än enbart utvecklingen av de olika konkurrenternas marknadsandelar.²⁸

62. Slutligen måste sökanden visa att den åtgärd som avses i kommissionens beslut som angripits utgör en av orsakerna till att sökandens konkurrensställning påverkas. Jag vill i detta avseende påpeka att det orsakssamband som måste styrkas för att visa att den aktuella åtgärden påtagligt påverkar sökandens marknadsställning inte kan medföra något krav på att den skadliga inverkan på sökandens konkurrensställning uteslutande beror på åtgärden.²⁹

63. Jag anser nämligen att kravet på ett orsakssamband mellan stödåtgärden och skadan på klagandens konkurrensställning ska bedömas flexibelt, eftersom det endast handlar om att fastställa huruvida talan kan eller inte kan tas upp till sakprövning, och inte exempelvis huruvida sökanden kan erhålla ersättning för en skada som eventuellt har uppkommit till följd av utbetalningen av den aktuella åtgärden. Med andra ord räcker det enligt min mening att denna åtgärd är en orsak till att sökandens konkurrensställning påverkas. Det faktum att andra omständigheter har kunnat bidra till att påtagligt påverka sökandens konkurrensställning på den relevanta marknaden utesluter inte i sig att villkoret personligen berörd är uppfyllt.

64. Det är mot denna bakgrund som jag kommer att pröva den fjärde, den femte och den sjätte delen av den första grunden för överklagandet.

B. Den första grundens fjärde del

65. I den första grundens fjärde del har klaganden gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att det inte kunde anses styrkt att klagandens konkurrensställning hade påverkats negativt, eftersom vederbörande inte hade angett i vilken omfattning bolaget hade medverkat i finansieringen av flygplatsen Frankfurt-Hahn och i subventioneringen av Ryanair, i egenskap av aktieägare och kund hos Fraport.

66. Enligt klaganden är det tillräckligt att denne har medverkat i finansieringen av vissa av de åtgärder som kommissionen avser för att försätta denne i en ställning som motsvarar den som gäller för stödmottagaren. Tribunalen kunde därför inte kräva att klaganden dessutom skulle visa att dennes marknadsställning hade påverkats påtagligt på grund av medverkan i åtgärderna.

²⁷ Dom av den 5 november 2014, Vtesse Networks/kommission (T-362/10, EU:T:2014:928, punkt 41).

²⁸ Se, bland annat, dom av den 12 december 2006, Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid och Federación Catalana de Estaciones de Servicio/kommissionen (T-146/03, ej publicerad, EU:T:2006:386, punkt 50), i vilken tribunalen slog fast att en påtaglig inverkan på en sökandes marknadsställning kunde fastställas genom att stödmottagaren lockade till sig ett antal kunder från sökanden, utan att kunna uppge hur detta omsattes i just marknadsandelar.

²⁹ Såsom angavs i domen av den 11 juli 2019, Air France/kommissionen (T-894/16, EU:T:2019:508, punkt 65).

67. Klaganden har således inte åberopat att denne konkurrerar med det stödmottagande företaget. Istället har klaganden åberopat att den är en enhet som har medverkat i finansieringen av vissa åtgärder som avses i kommissionens beslut. Under dessa omständigheter har klaganden med rätta gjort gällande att tribunalen inte kunde pröva detta argument enbart med avseende på huruvida dess konkurrensställning på marknaden påverkats påtagligt.

68. Även om detta kriterium är relevant för att fastställa huruvida stödmottagarens konkurrenter är personligen berörda, kan det nämligen inte krävas att villkoret är uppfyllt av enheter som har medverkat i finansieringen av åtgärden för att uppfylla villkoret att vara personligen berörd i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF.³⁰

69. Det ska likväl påpekas att tribunalen, för att underkänna klagandens argument, huvudsakligen grundade sig på den omständigheten, att klaganden inte angett i vilken omfattning den medverkat i denna finansiering i egenskap av Fraports aktieägare.

70. Denna uppgift är emellertid nödvändig för att fastställa huruvida klaganden var personligen berörd.

71. Klaganden medverkade nämligen i finansieringen av åtgärderna endast på ett mycket indirekt sätt med anledning av de flygplatsavgifter som den betalade till Fraport inom ramen för sin verksamhet. Klaganden har för det andra åberopat sin egenskap av minoritetsaktieägare i Fraport, som i sin tur var aktieägare i det bolag som drev flygplatsen Frankfurt-Hahn och som gjorde det möjligt att genomföra de åtgärder som kommissionen åsyftade.

72. Under dessa omständigheter och med förbehåll för att ett potentiellt oändligt antal enheter – det vill säga alla de bolag som är verksamma på Frankfurts flygplats och som betalar flygplatsavgifter till Fraport, liksom Fraports samtliga aktieägare eller aktieägare – kan påstå sig ha medverkat i finansieringen av den åtgärd som avses i kommissionens beslut och således automatiskt vara personligen berörda av detta beslut, var det nödvändigt att klaganden företer uppgifter om omfattningen av dennes medverkan för att visa att vederbörande faktiskt var personligen berörd av åtgärderna.

73. Tribunalen kan således inte kritiseras för att ha gjort en sådan prövning och för att ha slagit fast att klaganden inte var personligen berörd. Överklagandet kan således inte vinna bifall såvitt avser den första grundens fjärde del.

C. Den första grundens femte del

74. Som femte del av den första grunden har klaganden gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den ansåg att klagandens bevisbörda för att visa att dess marknadsställning påverkats påtagligt inte kunde sättas ned. Klaganden har åberopat tre argument till stöd för detta påstående.

75. Klaganden har för det första gjort gällande att det endast kan krävas att dennes marknadsställning ska påverkas påtagligt om de åtgärder som avses i kommissionens beslut faktiskt anses utgöra stöd i den mening som avses i artikel 107 FEUF.

³⁰ Se, analogt, vad gäller rättspraxis enligt vilken offentliga organ som har medverkat i finansieringen av stödet är personligen berörda, dom av den 30 april 1998, Vlaamse Gewest/kommissionen (T-214/95, EU:T:1998:77, punkt 28), dom av den 6 mars 2002, Diputación Foral de Álava m.fl./kommissionen (T-127/99, T-129/99 och T-148/99, EU:T:2002:59, punkt 50), dom av den 23 oktober 2002, Diputación Foral de Guipúzcoa m.fl./kommissionen (T-269/99, T-271/99 och T-272/99, EU:T:2002:258, punkt 41), och dom av den 23 oktober 2002, Diputación Foral de Álava m.fl./kommissionen (T-346/99–T-348/99, EU:T:2002:259, punkt 37).

76. Såsom kommissionen har påpekat saknar ett sådant argument helt grund och kan därför inte godtas. Det finns nämligen inget som motiverar att reglerna för avvisning av talan ska vara beroende av huruvida kommissionens beslut är positivt eller negativt. Vidare tillämnar domstolen, såsom klaganden själv har påpekat, villkoret att sökandens konkurrensställning ska påverkas påtagligt, oavsett om den åtgärd som avses i det angripna beslutet anses utgöra stöd eller inte.³¹

77. Klaganden har, för det andra, hävdade att kommissionen gjorde en ofullständig prövning av de aktuella åtgärderna, att den inte exakt fastställde åtgärdernas storlek och att den gjorde en felaktig tolkning av nationell rätt. Detta medför att den information som klaganden har fått är obalanserad, vilket motiverar att bevisbördan sätts ned.

78. Detta argument kan inte heller godtas. Det framgår inte klart på vilket sätt en ofullständig prövning och en felaktig tolkning av nationell rätt skulle ha gett upphov till obalanserad information till nackdel för klaganden.

79. Under alla omständigheter ska det, med hänsyn till de principer som anges i punkterna 57–62 i detta förslag till avgörande och i likhet med vad kommissionen har gjort gällande, påpekas att det endast ankommer på sökanden att samla alla de uppgifter som behövs för att visa att dess konkurrensställning på marknaden påverkats påtagligt. Klaganden är således bäst lämpad att bedöma denna påverkan. Eftersom klaganden endast är skyldig att visa hur dennes egen situation på marknaden har utvecklats efter det att stödet har betalats och att visa att det finns ett samband, även om det endast är troligt och inte exklusivt, mellan inverkan på dess konkurrensställning och utbetalningen av stödet, kan ingen obalanserad information motivera en nedsatt bevisbörda.

80. För det tredje har klaganden gjort gällande att den, i den mån den kunde dra fördel av en nedsatt bevisbörda, faktiskt har bevisat att den påverkats påtagligt genom att ange de fördelar som Ryanair har åtnjutit och som ”nödvändigtvis” medför en påtaglig påverkan.

81. Eftersom det inte finns något som motiverar att klaganden kommer i åtnjutande av en nedsatt bevisbörda, kan detta argument emellertid inte godtas. Klaganden kan nämligen inte nöja sig med att påstå att de aktuella åtgärderna ”nödvändigtvis” medför en påtaglig inverkan på dess konkurrensställning utan att underbygga sin argumentation.

82. Överklagandet kan således inte vinna bifall såvitt avser den första grundens femte del.

D. Den första grundens sjätte del

83. Genom den första grundens sjätte del har klaganden gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid bedömningen av huruvida dess konkurrensställning påverkats påtagligt, särskilt genom att anse att det ankom på klaganden att definiera den relevanta marknaden på vilken dennes ställning påverkades och att visa att det fanns ett orsakssamband mellan den aktuella åtgärden och dess inverkan. Till stöd för denna delgrund har klaganden framfört olika argument.

84. För det första ska det påpekas att flera av dessa argument inte kan godtas, eftersom de är verkningslösa.

³¹ Se, om tillämpningen av villkoret att sökandens konkurrensställning ska påverkas påtagligt när det är fråga om en åtgärd som anses utgöra stöd, dom av den 17 september 2015, Mory m.fl./kommissionen (C-33/14 P, EU:C:2015:609) och, om tillämpningen av villkoret att sökandens konkurrensställning inte anses utgöra stöd, och dom av den 22 november 2007, Sniace/kommissionen (C-260/05 P, EU:C:2007:700).

85. Klaganden har för det första kritiserat tribunalen för att ha funnit att det ankom på klaganden att definiera den materiellt och geografiskt relevanta marknaden med hänsyn till principerna om företagskoncentrationer och att den således vägrade att beakta den marknad som klaganden ansåg vara relevant, det vill säga unionens flygtrafikmarknad. Tribunalen gjorde även en felaktig bedömning när den inte beaktade vissa uppgifter om Ryanairs tillväxt på den europeiska flygmarknaden, som bland annat tydde på utvecklingen av marknadsandelarna på denna marknad.

86. Vidare har klaganden kritiserat tribunalen för att den slog fast att klaganden inte hade visat att de flygförbindelser som bolaget trafikerade och Ryanairs flygförbindelser faktiskt överlappade varandra.

87. Tribunalen fann visserligen, i punkterna 150, 154 och 156 i den överklagade domen, att klaganden varken hade lämnat några uppgifter om de marknader på vilka dess konkurrensställning påverkats eller någon information om deras struktur eller om konkurrenterna på dessa marknader. Det förefaller dessutom framgå av dessa punkter att tribunalen finner att förtydliganden avseende marknadens struktur är uppgifter som är nödvändiga för att visa att klagandens konkurrensställning påverkats påtagligt. Som jag har angett i punkt 60 i detta förslag till avgörande går detta krav utöver vad som krävs av konkurrenterna för att visa att deras konkurrensställning påverkats påtagligt. Enbart den omständigheten att det saknas närmare uppgifter om marknadens struktur innebär inte automatiskt att bevis för en påtaglig påverkan inte har lagts fram.

88. Tribunalen fann dessutom, i punkt 153 i den överklagade domen, att klaganden inte hade anfört någon som helst bevisning till styrkande av att överlappningarna existerade.

89. Tribunalen grundade sig emellertid inte enbart på dessa omständigheter när den fann att klaganden inte hade visat att dess konkurrensställning påverkats påtagligt.

90. Tribunalen prövade nämligen även de argument som klaganden framfört för att visa att dess konkurrensställning på de olika marknader som motsvarade de flygförbindelser som utfördes av såväl klaganden som Ryanair hade påverkats påtagligt och, generellt, på marknaden för passagerartransport. Tribunalen kompletterade således sitt resonemang genom att medge dels att det fanns marknader på vilka klagandens ställning, enligt klaganden, påtagligt hade påverkats, dels överlappningar mellan de flyglinjer som klaganden hade angett. Efter denna prövning fann tribunalen att det inte hade visats att klagandens konkurrensställning påtagligt hade påverkats.

91. Under dessa omständigheter kan det inte anses att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den ansåg att klaganden varken hade lagt fram uppgifter om strukturen på de berörda marknaderna och om de konkurrenter som fanns på dessa marknader eller visat att de överlappningar som klaganden åberopade existerade.

92. För det andra har klaganden gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid prövningen av huruvida klagandens konkurrensställning på marknaden påverkats påtagligt, särskilt i samband med prövningen av orsakssambandet mellan de aktuella åtgärderna och den bevisning som klaganden anfört för att styrka att dess marknadsställning påverkats.

93. Klaganden har således gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att det ankom på klaganden att visa att genomförandet av omstruktureringsprogrammet Score uteslutande berodde på de åtgärder som Ryanair hade gynnats av. Klagandens omstrukturering var nämligen en "motåtgärd" som i sig illustrerade en påverkan på klagandens marknadsställning, varför det inte var nödvändigt att bevisa orsakssambandet.

94. Det är riktigt, såsom klaganden har hävdad, att det i rättspraxis erkänns att en konkurrent till en stödmottagare vidtar vissa åtgärder, såsom ett omstruktureringsprogram, för att begränsa effekterna på dennes konkurrensställning som följer av att ett stöd genomförs till förmån för mottagaren.³²

95. Denna rättspraxis ska emellertid endast förstås så, att den gör det möjligt att, när en konkurrents finansiella och ekonomiska situation inte försämras, fastställa att dess konkurrensställning på marknaden påverkas påtagligt, om den omständigheten, att situationen inte försämras, kan förklaras av de genomförda omstruktureringarna.

96. Även om en konkurrents vidtagande av palliativa åtgärder kan tyda på att dennes situation på marknaden påverkas, måste det dessutom visas dels att så var fallet, dels att detta bland annat följde av genomförandet av stödåtgärder till förmån för en av dess konkurrenter.

97. Tribunalen kunde således, utan att göra sig skyldig till felaktig rättstillämpning, slå fast att det ankom på klaganden att visa att det fanns ett samband mellan antagandet av det påstådda omstruktureringsprogrammet och de aktuella åtgärderna.

98. Tribunalen påpekade emellertid, i punkterna 166, 167 och 168 i den överklagade domen, att klaganden inte hade inkommit med några handlingar avseende omstruktureringsprogrammet Score, eller ens en sammanfattning av dess innehåll, och att tribunalen således i förevarande fall inte kunde kontrollera huruvida det fanns ett samband mellan de aktuella åtgärderna och omstruktureringsprogrammet.

99. Mot bakgrund av dessa skäl gjorde tribunalen en korrekt bedömning när den fann att klaganden inte hade visat att omstruktureringsprogrammet var nödvändigt med anledning av det stöd som utbetalats till Ryanair och flygplatsen Frankfurt-Hahn.

100. För det tredje har klaganden gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig bedömning när den slog fast att klaganden inte hade visat att det förelåg ett orsakssamband mellan de aktuella åtgärderna och förskjutningen av Ryanairs verksamhet mot Frankfurt am Mains flygplats. Tribunalen gjorde sig således skyldig till felaktig rättstillämpning, eftersom förskjutningen utgjorde ett bevis på att klagandens konkurrensställning påverkats.

101. Klaganden har i detta avseende erinrat om att den under förfarandet vid tribunalen gjorde gällande att Ryanairs beteende ingick i en mer övergripande strategi som syftade till att etablera sig på regionala flygplatser för att erhålla subventioner och därefter flytta sin verksamhet till andra flygplatser. Kommissionen har i samband med överklagandet åberopat andra omständigheter som stöder denna strategi och som visar att det finns ett orsakssamband mellan de aktuella åtgärderna och förskjutningen av Ryanairs verksamhet.

102. Klaganden har emellertid begränsat sig till att upprepa de argument som redan framförts vid tribunalen i syfte att få till stånd en ny bedömning av de faktiska omständigheterna, vilket inte omfattas av domstolens behörighet.³³

³² Dom av den 22 november 2007, Spanien/Lenzing (C-525/04 P, EU:C:2007:698, punkterna 35 och 36).

³³ Dom av den 7 januari 2004, Aalborg Portland m.fl./kommissionen (C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P och C-219/00 P, EU:C:2004:6, punkt 51), och beslut av den 29 januari 2020, Silgan Closures och Silgan Holdings/kommissionen (C-418/19 P, ej publicerat, EU:C:2020:43, punkt 71).

103. Även om det antas att det kan fastställas att det föreligger ett orsakssamband mellan förskjutningen av Ryanairs verksamhet och de aktuella åtgärder som denne gynnades av, ankom det fortfarande på klaganden att i ett tidigare skede visa att en sådan förskjutning påtagligt hade påverkat dess konkurrensställning. Klaganden har emellertid endast anfört att förskjutningen av Ryanairs verksamhet "naturligtvis" påverkade dess konkurrensställning, utan att förse tribunalen med några upplysningar till stöd för sitt påstående, såsom tribunalen med rätta påpekade i punkt 154 i den överklagade domen.

104. För det fjärde har klaganden gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att den geografiska närheten mellan flygplatsen Frankfurt-Hahn och flygplatsen i Frankfurt am Main endast tydde på att flygplatserna konkurrerade med varandra. Denna geografiska närhet vittnar även om konkurrens mellan de olika flygförbindelser som trafikerades från båda flygplatserna. Denna konkurrens medför tillsammans med stödets storlek nödvändigtvis att konkurrensställningen påtagligt påverkas.

105. I punkterna 159 och 161 i den överklagade domen slog tribunalen fast att även om det antas att den geografiska närheten kan tyda på en konkurrensrelation mellan Ryanair och klaganden, räcker inte enbart den omständigheten, att det stödmottagande företaget är konkurrent till det stödmottagande företaget, tillsammans med den påstådda storleken av det aktuella stödet, för att fastställa att klagandens konkurrensställning påverkats påtagligt.

106. Klaganden har således på nytt nöjt sig med att upprepa de argument som redan framförts vid tribunalen i syfte att få till stånd en ny bedömning av de faktiska omständigheterna och vill i själva verket få till stånd en omprövning av dessa argument, vilket faller utanför domstolens behörighet. Detta argument kan således inte prövas.

107. För det femte har klaganden även hävdade att tribunalens slutsats att det inte fanns något orsakssamband mellan de aktuella åtgärderna och de verkningar som klaganden har gjort gällande är felaktig. Klaganden har hävdade att villkoret var uppfyllt, eftersom den påtagliga påverkan på dess konkurrensställning, som klaganden påstår sig ha visat, var en tillräckligt direkt följd av de aktuella åtgärderna.

108. Klaganden har emellertid än en gång nöjt sig med att kortfattat räkna upp åtgärdernas inverkan på Ryanairs ställning och gjort gällande att detta medför en väsentlig påverkan på klagandens marknadsställning. Klaganden har således begränsat sig till att omformulera de argument som redan framförts vid tribunalen för att få domstolen att ompröva dem, vilket ännu en gång faller utanför domstolens behörighet.

109. För det sjätte och sista har klaganden gjort gällande att tribunalen åsidosatte artikel 47 i stadgan, eftersom de krav som uppställs i tribunalens dom går utöver domstolens praxis, vilket klaganden har gjort gällande i sin argumentation.

110. Det ska emellertid påpekas att klaganden inte på något sätt har styrkt sina argument i detta avseende och har inte heller preciserat vilka dessa påstådda krav skulle vara.

111. Eftersom tribunalen, mot bakgrund av det ovan anförda, inte gjorde sig skyldig till någon felaktig rättstillämpning vid bedömningen av huruvida klagandens ställning på de olika marknaderna påverkats påtagligt, kan klaganden under alla omständigheter inte heller vinna framgång med sitt argument att artikel 47 i stadgan har åsidosatts på grund av de krav som går utöver rättspraxis.

112. Överklagandet kan således inte vinna bifall såvitt avser den sjätte delen av den första grunden.

VI. Förslag till avgörande

113. Mot bakgrund av det ovan anförda anser jag att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den fjärde, den femte och den sjätte delen av den första grunden för överklagandet, varvid detta inte påverkar frågan huruvida de övriga grunderna för överklagandet är välgrundade.